

fremhævet af den ærede Folketingsmand for Kjøbenhavns 1ste gaa i Retning af at lægge over paa de stærkere Skuldre, hvad de svagere ikke kunne bære, og han henviste os i den Henseende til den ny preussiske Stats-Indkomstskattelov. Det forholder sig jo i Virkeligheden saaledes, at der er en ret gennemført progressiv Skala. Han tog ikke al den Fordel for sit Standpunkt af denne Lovgivning, som han kunde have taget, og jeg skal derfor endnu nævne, at de første 900 Mark ere fri, derefter begyndes der — bortset fra Afdrag for Familier — med en Statteprocent af ca. $\frac{6}{10}$ pCt. for 1000 Mark; man stiger saa ved 1,200 Mark til $\frac{3}{4}$ pCt., ved 1,500 Mark til 1 pCt., ved 1,600 Mark til $1\frac{1}{4}$ pCt., ved 2,000 Mark til $1\frac{1}{2}$ pCt., ved 3,000 Mark til 2 pCt. Der er altsaa, naar man erindrer, at Skalaen ender med 4 pCt., en ikke ringe Stigning i Skatten, forsat uden Afbrødelse. Dette vil jeg henstille, om man ikke kunde gøre for de mindre Indtægter. Jeg gør det saa meget snarere, som vi i de os foreliggende Afgifter i denne Sag ligefrem finde et Forslag derom fra Kjøbenhavns Magistrat til Kjøbenhavns Borgerrepræsentation. Jeg kan ikke se rettere end, at Kjøbenhavns Magistrat har foreslaaet en saadan Forandring i Indkomstskatteloven af 1861, som er et Supplement til den Huslejestat, man samtidig har foreslaaet Borgerrepræsentanterne, og jeg skal i den Henseende henlede de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa Spalte 3,130 i Tillæg A. om en Forandring i § 11 i Lov af 19de Februar 1861. Resultatet, hvis det blev vedtaget, vilde ikke være saa ganske uvæsentligt, idet der nemlig skulde findes et Fradrag af hundrede Kroner Sted for hver Person, hørende til Forsørgerens Husstand, for alle Indtægter under 3,200 Kr., hvorefter en Familie med en Indtægt af 1,200 Kr., hvor der var Hustru og tre Børn, vilde være skattefri, medens de efter den nugældende Lov betale af 600 Kr. eller 18 Kr. om Året, for at tage et enkelt Eksempel. Naar nu altsaa Magistraten som en Slags delvis Indrømmelse til Stemningen om en Reform af Indkomstskatteloven har stillet Forslag til Borgerrepræsentationen om at gaa ind paa en saadan Nedsættelse i Skatten for mindre velstillede, saa synes jeg, at der i al Fald ikke er nogen Anledning til ikke at tage dette Tilbud, hvis Lovgivningsmagten accepterede Huslejestatten. Der findes i Borgerrepræsentationens Svar en Motivering af, hvorfor man hellere vil lade det gaa ud, en Motivering, som d'Err. ville kunne læse i Tillæg A. Sp. 3,135.

Det er efter min Mening en meget svag Motivering. Den er saa svag, at det maaske har været Grunden til, at Indenrigsministeren i Motiverne til Lovforslaget har indført en ganske anden Motivering, som imidlertid heller ikke er meget stærk, idet den gaar ud paa, at det ikke vilde være heldigt at have Bestemmelser om Huslejestat og Indkomstskat i samme Lov, hvorfor man har ladet disse sidste Bestemmelser om Indkomstskattelovens Forandring helt udgaa. Jeg ser nu ikke nogen Nødvendighed for at have disse Bestemmelser i samme Lov; vi have vistnok allerede en Tillægslov til Indkomstskatteloven, og hvorfor kunne vi da ikke saa en til? I øvrigt angaar selve det Lovforslag, vi have her, heller ikke udelukkende Huslejestatten. Det hedder jo ogsaa „Forslag til Lov om Huslejestat m. m.“, og det indeholder i § 16 en Bestemmelse, nemlig om Udpantning for Skatter, der angaa saavel Huslejestatten som Indkomstskatten. Altsaa allerede dette Forslag til Lov angaar ikke Huslejestatten alene, saa fra den Side set synes jeg ikke, der kunde være nogen Hindring. Jeg henstiller altsaa til det Udvalg, som bliver nedsat i denne Sag, om der ikke kunde være Anledning til at overveje, hvorvidt det burde genoptage det af Magistraten til Borgerrepræsentationen gjorte Forslag om en Forandring i den nugældende Indkomstskat, hvorefter et større Antal Familier, som nu betale Stat, i Virkeligheden ville blive fritagne derfor. — Jeg skal ikke udtale mig om selve Huslejestatten, dens Fordele og Mængler, thi den er jo nu belyst fra mange andre Sider. Jeg vil kun sige, at ud fra det Synspunkt, at man ønsker en progressiv Skatteskala, maa den siges at være en ret tiltalende Skat, til et vist Punkt, som jeg om lidt skal komme tilbage til. Der er nemlig ingen Tvivl om, at alt efter som Huslejen stiger, vil den Afgift, der betales ikke blot absolut men ogsaa relativt set blive meget forhøjet, fordi det Afdrag, som finder Sted af 200 Kr., under visse Omstændigheder altsaa 300 Kr., altsaa det konstante Afdrag virker paa denne Maade. En Familie med 1,600 Kr. i Indtægt, og som betaler f. Eks. 340 Kr. i Husleje, vil, hvis den bestaar af 7 Personer, kun komme til at betale Stat af 40 Kr., det er altsaa af $2\frac{1}{2}$ pCt. af Statteindtægten. Bliver Huslejestatten 4 pCt. af den skattepligtige Husleje, er det altsaa Kr. 1,60, som vedkommende Familie vil komme til at betale i Huslejestat. Men naar vi nu tage en Skatteindtægt af 16,000 Kr., og vi derefter antage en Husleje af 1,900 Kr., som passende for en Mand med den Indtægt og saa træffe